

כוח עליון

פאראנויה היא תמיד נושאת טוב לסרט. אולי משום שקל כליך לשכנע את בני תקופתנו כי מישהו רודף אותם. אולם כשפאראנויה זו מוצדקת ומלווה בתעודות, הרי הנושא מוצלח כפליים אולי משום כך סרט בשם כחול וכה בהצלחה גדולה כל כך.

לא שהבימאי ג'ון בארדום החליט לעשות את הסרט בשל המסר הטמון בו. מסר-שמסר — מה שריתק אותו לתסריט, כבר מן הרגע הראשון, היתה העובדה שיש בו המון קיטעריעפולות, וכולם מרהיבים ונועזים ודורשים אמצעים עצומים. והרי הכל ידועים, שהשימוש שנעשה בטכנולוגיה להפקת סרטים מעניין את הקולנוענים יותר מן השימוש בשחקנים.

אבל גם המסר תורם את התרומה הקטנה שלו. הסרט נפתח בכותרת הרשומה על המסך באותיות מחשב (וכי מה מתאים יותר לימים אלה?). המכריזה כי החידושים וההמצאות המוצגות בהמשך אינן כלל פרידמיון פרוץ של הקת' עתידנים מטורפת, אלא שיכלולי מדע, שהם כבר היום בשימוש נרחב. אולי הם אינם מקובצים עדיין יחד, מתחת לגג אחד, כמו בסרט, אבל זה באמת רק עניין של זמן. ודי להרהר בכך שנייה אחת בלבד, כדי לחוש חוסר-נוחיות בולט.

שופט ומבצע. גיבור הסרט הזה אינו אדם, אלא מסוק. מרובר במסוק חדש, פרי פיתוח מיוחד של כוחות-הביטחון האמריקאיים. המסוק הוא חיוני לשומרי-הסדר, כדי להבטיח את

בוח הרעם' עובר טבילת-אש מעל דגם ניסיוני של עיר מה מתרחש בחדריה-החדרים הסודיים ביותר

אלא שכל זה צפוי ומקובל בהפקה הוליוודית בימים אלה. ג'ון בארדום מלטף באהבה גלויה את ההליקופטרים שלו, ומתקרב אליהם באותה חושניות ששמר לג'ון טראבולטה בשגעון המוסיקה. מחשבים משוכללים, קסדות שמכוונות תותחים, כל אלה כבר אינם מפתיעים על מסך-הקולנוע, שמתעד כבר מוזמן לא רק את ההווה אלא גם כל מיני אפשרויות של העתיד. אפילו עוצמתה של העיתונות, השוט היחיד שהמימשל חושש מפניו, אינו עוד בכחינת חידוש.

מה שמעניין יותר הוא דרך הפעולה של מישטרה מוטסת במסוקים, שאותה מציג הסרט בצורה מרתקת מאוד בסצנות הראשונות. הסארקזום השחור של התסריטאי מוצא לעצמו כר פעולה נרחב בסצנה שבה מופיע המסוק החדשני בפעם הראשונה. עיירת-רפאים מוקמת במיוחד לשם כך, מאוכלסת כולה דמויות קרטון, חלקן לבנות — אלה אורחים סתם, וכיניהם כמה דמויות אדומות — אלה הטיוריסטים שיש לחסל. המסוק צריך לפגוע רק באדומים. אבל כאשר הוא מרסס ניסודיות את הקרקע, כמובן שגם לבנים רבים נופלים, כיניהם גם לבנים קטנים, ילדים מקרטון. אחר הימים הגאים של

רבים כמותו, ובכך ליצור מערכת מושלמת לחדירה אל תחום הפרט, דיכוי אוטומטי ועקוב מרם של כל תנועה אשר אינה לרוח המישטר. אלא שעל כך אין מדברים בקול רם, ובינתיים רעם כחול הוא לשימוש מישטרי בלבד.

כאן נכנס לתמונה השוטר שצריך לבחון את המכשיר בשטח. מובן שתוך כדי בדיקה, מתגלה הסכנה הטמונה בפיתוח נשק כזה. אחר כך, בעזרת האווזים והעיניים החדות של המסוק מגלה השוטר גם את הכוונות הנסתרות של המימשל. או מתפתח מירדף מטורף, מלא וגרוש באפקטים מיוחדים, כאשר כל יחידות המילחמה בטרור, בתוספת מישטרה מוטסת ואפילו חיל-האוויר האמריקאי, מנסים ללכוד את השוטר בתוך הרעם הכחול, שרעתו נחושה לגלות את האמת לאומה ולשים קץ לסכנה.

ללגף מסוקים. כמובן שהסצנות המרתקות ביותר בסרט הם מירדפי-המסוקים זה אחרי זה, בין גורדי-השחקים של לוס-אנג'לס, מירדפים המלווים בכל תרגילי האירובטיקה הנועזים ביותר.

מחלקת האפקטים המיוחדים עברה הרבה שעות נוספות כדי ליצור את האשליה המושלמת של קרב אמיתי זה, הצלם ג'ון אלונזו (שצילם בין

בוח הרעם' מזהה פושע נמלט ברחובות לוס-אנג'לס. הגיבור הוא מסוק

בקיצור, זה מכשיר שאוסף מידע, מנתח אותו, מגיע למסקנות, שופט, מוציא פסקדין ומבצע את גזר-הדין תוך שניות אחדות. זאת אחת מאותן מכונות התופת שבידיים הנכונות מסוגלת להיות נשק אריר נגד טירור עירוני לסוגיו. אבל מה הן ידיים נכונות, ומי יציל את העולם מכל המטרופים למיניהם אשר במסווה של שפים בעלי תודעה ביטחונית גבוהה, קורם יורים ואחר כך שואלים שאלות?

הסרט יוצא מנקודת מוצא זו, ומעמיד זה מול זה, שני ותיקי מלחמות וייטנאם. אחר מהם משרת במישטרת לוס-אנג'לס, ביחידת מסוקים, אבל נרדף עדיין על-ידי זוועות המילחמה, שאותן חווה על בשרו. השני הוא עריין קציץ בקבע, אחר מאותם מוצגים מושלמים של איש-צבא אשר אומן להרוג — וככל שהוא עושה זאת טוב יותר, כן גדל הסיפוק שלו.

איש-הצבא הוא המעורב בפיתוח כלי-המשחת האדיר הזה, כאשר הכוונה היא לבנות מודלים

שלוש-הציבור באולימפיאדת-1984, העומדת להיערך בלוס-אנג'לס. כך לפחות מסביירים אנשי המימשל בסרט את פיתוח הכלי הקטלני המכונה רעם כחול. המסוק מגיע למהירות של 360 קמ"ש, מצויד בעיניים ובאוזניים אלקטרוניות, המסוגלים לקלוט כל מה שנעשה בעיר, ואין חומה בצורה או היכל אטום שיוכל לשמור סודות בפניהם. מכשירי המסוק הזה מסוגלים לקלוט ולהקליט לחישות-אוהבים ממרחק של קילומטרים, ובעזרת גלי חום הוא מסוגל לראות מה מתרחש בחדריה-החדרים הסודיים ביותר.

וזה עוד לא הכל. הוא מצויד באבזרי-אורה שרי בהם לאיצטדיון כרוגל שלם ואין סיכוי להסתתר מפניהם, שריריון עבה מגן עליו מכל פגע, תותח אוטומטי מרסס את השטח במהירות של 4000 פגזים בשניה, מחשב המורכב בתא-הטייס קשור לכל מצבורי האינפורמציה הממוחשבת בארצות-הברית, ומכשירי וידאו וקול מקליטים כל מה שהמסוק רואה ושומע.

רוי שיידר בתפקיד טייס הליקופטר מישטרי עימות עם הרעם

היתר גם את ציינה טאון) השתמש בסצנות מסוימות ב-10 מצלמות בכת אחת כדי להנציח את הנעשה, ומישטרת לוס-אנג'לס, שהסרט עושה לה הרכה פירסומה, סגרה את רחובות מרכז העיר בכמה ימי ראשון, והרחיקה את ההמון שעשוי היה להיפגע אילו קרתה התקלה הקטנה ביותר תוך כדי ביצוע התרגילים.

הפרייקט מצוין בגאווה, שאחד מתוך עשרה לבנים נפגעו, וזה בהחלט אחוז מתקבל על הרעת במילחמה נגד טירור. ממש דוקטור סטריינג'ל'ב שקם לתחיה.

אחר כך מופיע טרקטור הגורר בעזרת כבל ארוך אוטובוס אשר צריך להיות מלא ילדים, ובתוכו כמה טיוריסטים. המסוק מתיישב עליו,